

z Uhřetěvsi a z Říčan

VELIKONOCE

Pokoj vám.

*Jako mne poslal Otec,
tak já posílám vás.*

Jan 20, 21

Na cestě do Emaus ...

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očí, aby ho poznali. Řekl jim: "O čem to spolu rozmlouváte?"

Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: "Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!"

On se jich zeptal: "A co to bylo?"

Oni mu odpověděli: "Jak Ježíš Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli."

A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?"

Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat:

"Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje."

Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se

jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: "Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?" Lk 24,13-32

Vědomě jsem vložil tento biblický text přímo do textu zamyšlení. Abychom si ho mohli dobře pročíst. Tento příběh, který se odehrál na cestě dvou učedníků do Emauz, je pro mě totiž snad nejvýstižnějším vyjádřením velikonočních událostí. Jejich působení v našem životě.

Uvědomuji si to ve chvílích, kdy se dá jen obtížně vyjádřit, jak na nás působí události kolem nás. Nechci je vyjmenovávat – každá z nich by stačila na to, abychom ji vnímali jako nově ukřižování toho, který přinesl člověku zvěst o tom, že je možné žít plně lidství, protože Pán Bůh je s námi a neopouští nás. Lidství, které vnímá druhého člověka jako Boží stvoření, Boží dítě, které si zaslouží naši pozornost, naši otevřenost i pomoc.

Je toho hrozně moc. Bojíme se všechny tyto události kolem nás pustit si k tělu, protože to nejde unést. Ten kříž, vítězství toho temného a tragického v člověku, nás děsí. A já nevím, jak vlastně mohu žít. Jak žít tváří v tvář tomu všemu, tváří v tvář vlastní nedostatečnosti a bolesti lidí kolem mě? Takové otázky bolí a tak se stahujeme do sebe a utíkáme do Emauz.

A do tohoto útěku nám biblický příběh svědčí o setkání. Ti dva učedníci nehledají, pouze utíkají. Je to něco, co znám, co dobře zná dnešní člověk. Útěk. A uprostřed toho útěku si je našel Ježíš. A nachází. A nabízí něco, co vypadá hrozně obyčejně. Vypráví jim příběhy o Božím jednání pro člověka, i příběhy o člověku, co všechno

dokázal i o čem snil, ale i o tom, jak selhal a selhává – a přesto může jít dál. Ježíš nic nezamlčel, ale uprostřed bolestné reality dokázal ukázat naději, kterou přes to přese všechno lidský život má. Ježíš zve ke svému stolu, nabízí společenství odpuštění a naděje a otáčí tak kroky učedníků. Těch samých učedníků, slabých a bezmocných vůči světu. Ale oni se vrací. Je možné žít, je možné žít svůj život a je možné být pomoci – v poslušnosti Hospodina, v ukotvení v Jeho naději pro člověka. Lidský život má smysl a budoucnost z Boží milosti. A najednou si to začínáme uvědo-

movat. Začínáme vidět konkrétní pomoc, konkrétní projekty, konkrétní sborovou práci, diakonickou práci, rodiny žijící v porozumění, odpuštění a lásce. Takový výhled se před učedníky všech věků otevřel ve společenství svatě večeře. Otevřela se před nimi skutečnost vzkříšení.

Prosme, aby ji Pán Bůh otevřel a neustále otevíral i před našima očima, před očima dnešního člověka, který chce žít a velice často neví jak.

Jiří Ort

Program Velikonočních bohoslužeb

Srdčně vás zveme na bohoslužby, při kterých budeme přijímat naději zvěsti evangelia, dobré zprávy, o tom, že i za nás zemřel Ježíš z Nazareta jako Mesiáš a i pro nás byl vzkříšen.

29. 3. v 18:30 - Zelený čtvrtek - Bohoslužby s Večeří páně - **Uhříněves**

30. 3. v 9:00 - Velký pátek - Bohoslužby s VP - **Uhříněves**

1. 4. v 9:00 - Boží hod Velikonoční - Bohoslužby s VP - **Uhříněves**

2. 4. v 11:00 - Pondělí Velikonoční - Bohoslužby s VP - **Říčany**, Dům Senior, Komenského nám.

Velikonoční výlet

V **Pondělí Velikonoční 2. 4.** - sraz v **12:00** v Říčanech u domu Senior na Komenského náměstí (po bohoslužbách).

➡ U ohně společný oběd formou bramboračky (misku a lžíci s sebou!!) a opékání vlastních zásob.

➡ Poté budeme pokračovat procházkou lesem (celkem cca 5 km) až k rybníku Marvánek, kde se dle libosti občerstvíme a odkud je to již kousek zpět do centra.

Těšíme se na společné povídání, zpívání a radost z probouzející se přírody!

Sbírka pro ženy bez domova

Sestry a bratři,

Náš sbor se zapojil do březnové sbírky pro ženy bez domova.

Jedná se o sbírku hygienických potřeb organizovanou Veuší ve Švehlovce. Vitány jsou: *šampony, mýdla a sprchové gely, kartáčky na zuby, zubní pasty, tampóny a vložky, deodoranty, krémy, spodní prádlo, ponožky, volně prodejné léky (Ibalgin, Paralen,...), vlhčené ubrousky, kapesníky,...*

Všechno z toho můžete přinášet do kostela v časech, kdy je otevřen, nebo kontaktovat Jirku a nechat to u něj. V kostele k tomu bude stát speciální krabice. Díky všem za účast.

Katka Štraubová

Nově zvolené staršovstvo

Na sborovém shromáždění, které se konalo 4.3.2018 byli voleni noví starší našeho sborového společenství na období 2018-2024. Uvědomuji si, že pro pomoc ve sboru není nutné být ve staršovstvu, přesto jsem velice vděčný všem, kteří tuto službu na sebe vzali. Pravidelná setkávání staršovstva nejsou totiž pouze o schůzování a rozhodování, ale pro mě především o možnosti sdílení se svými starostmi, radostmi i promyšlením směřování našeho sborového společenství. Takže ještě jednou děkuji a těším se na setkávání a společnou práci.

Jiří Ort

Zvoleni byli (abecedně):

Pavol Bargár
Monika Dubová
Helena Kárová
Jan Postránský
Daniel Schönfelder
Kateřina Štraubová
Miroslav Šulák
Pavel Zoubek

Jako náhradníci byli zvoleni:

1. *náhradník:* Kateřina Křečková
2. *náhradník:* Petr Zejfart

předseda staršovstva: Jiří Ort
kurátor sboru: Pavol Bargár
místokurátor: Daniel Schönfelder

Bohoslužby se slibem nového staršovstva proběhnou **v neděli 20. 5.** v Uhříněvsi.

29.4. - křest Zorky Šulákové

V neděli 29. 4. 2018 budou bohoslužby pouze v Uhříněvsi od 9:00. Bude při nich pokřtěna dcera manželů Šulákových Zora. Po bohoslužbách jste srdečně zváni na slavnost na farní zahradě, kde bude přichystáno občerstvení.

13.5. - bohoslužby ve Škvorci a výlet

V neděli 13. 5. 2018 se uskuteční tradiční společné bohoslužby s dětmi ve Škvorci od 9:30. Po bohoslužbách také již tradičně pořádají Hornopočerničtí společný výlet. I ten je vhodný pro všechny věkové kategorie včetně dětí.

Večery s hostem na kruchtě

Srdečně zveme na další setkání se zajímavými hosty a jejich povídání. Scházíme se vždy **v 18:30** na kruchtě Husovy kaple. V nejbližších měsících to budou tyto hosté:

středa **11. 4.** – **Petr Jandejsek** – „Čím nás inspiruje teologie osvobození“

středa **16. 5.** – **Pavol Bargár** – „Duchovní pohyb: povolání k proměňujícímu se následování“ - o mezinárodní ekumenické misiologické konferenci v Tanzánii

středa **6. 6.** – **Pavel Janšta** – „S vírou, nadějí, láskou a poutnickou holí z Vodňan do Jeruzaléma, z Hirošimy do Nagasaki a z Kostnice do Taizé“

Sborová kancelář v Říčanech

K nadpisu by se bezesporu hodil vykřičník. Od začátku svého působení v našem sboru si uvědomuji, že říčanskou část sboru tak trochu šidím. Ne cíleně, ale přeci jen. Bylo to hodně způsobeno absencí místa, kde bychom se mohli scházet v týdně. To řešíme díky milému pohostinnosti Trkovských, u kterých se scházíme jedenkrát v měsíci k biblické hodině a Duškových, u kterých se koná každý čtvrtek biblická hodina pro školní děti. To však není řešením pro potřebu místa, kde bych mohl být pro všechny, kdo by se na mě chtěli obrátit. I když Uhříněves není daleko, farní kancelář přímo v Říčanech by byla užitečná, protože bych si mohl lépe plánovat sborové aktivity přímo v Říčanech a okolí.

A tento sen se stal díky Danovi Schönfelderovi skutečností! Dan nabídl sboru možnost užívat prostory, které si pronajal. A tak je možné již od dubna přicházet do kanceláře na adrese **Olivova 116/7**, Říčany. V kanceláři budu přítomen každý **čtvrtek od 10.00 do 12.00 a od 16.30 do 18.00**.

Takže se těším na setkání v Říčanech!

Jiří Ort

Vzpomínka na s. Dobromilu Horejskovou

V pátek 23.2.2018 zemřela ve věku 92 let sestra Dobromila Horejsková. Seznámil jsem se s ní díky bratru Danielu Kvasničkovi, který mě dovedl do Domova pro seniory v Mukařově s tím, že je tam i jedna evangelička. A tak mě Daniel dal dárek, za který jsem velice vděčný. Mohl jsem se setkávat po nějakou dobu s velice laskavou ženou, která moc ráda vzpomínala na své dětství v Dolní Čermné. Ti, kteří navštěvují bohoslužby v Říčanech, se z těchto setkání mohli několikrát těšit také. A tak nabízím část rozhovoru, který se ses. Horejskovou vedla Jana Plíšková ze sboru ve Střešovicích, kam ses. Horejsková patřila. Jsem moc vděčný, že jsem si takto mohl připomenout rozhovory, které jsme vedli.

J. Ort

Sestro Horejsková, vy jste prý z Horní Čermné.

Já jsem z Dolní! Ta je katolická, zatímco horní je evangelická. A já jsem z evangelické rodiny. Naši předci byli všichni evangelíci, někteří se kvůli víře vystěhovali do Ameriky – jak bylo to pronásledování. Škoda že vám teď nemůžu ukázat tatínkovy zápisky. Bylo mu přes dvacet let, byl ve válce, a ten jeho evangelický kořen je z toho moc cítit.

Takže do kostela jste chodili „nahoru“.
Jak to bylo od vás daleko?

Tak čtvrt hodiny, dvacet minut.

A do školy jste chodila k vám dolů?

Nejdřív ano. Ale potom přišli Němci a zabrali celou Horní Čermnou a kousek Dolní, to proto, že tam byl rybník a v něm vždycky veliká „úroda“ kaprů. Tak byli chytří. A my jsme zrovna v tom kousku bydleli, tak jsme byli najednou za hranicí, v Sudetech. Jenomže moje škola byla za čarou, v protektorátu, tak jsem musela začít chodit do školy nahoru, ta byla teď na německém

území. Ve škole bylo německé vedení. Ředitel neuměl slovo česky, řval na nás německy. To jsem chodila do druhé třídy měšťanky.

Dokdy jste v Čermné vlastně zůstala?
Žila jste tam i po válce?

Já jsem odtamtud odešla ještě za války, když jsem vychodila tu měšťanku. Bylo mi čtrnáct let.

Jakto?

No to bylo zajímavé, jak se to událo. V Čermné měl rodiče pan farář Balcar, který byl tenkrát v Praze ve Strašnicích. Dobře jsme se znali, já jsem chodívala té staré paní Balcarové pomáhat. A když tam pak farář Balcar se ženou z Prahy přijel, potkali jsme se tam a oni mi nabídli, že si mě vezmou k sobě do Prahy.

A to oni do té sudetské Horní Čermné z protektorátu přijet směli?

Na propustku, to se mohlo. Propustky jsme dostávali i my, třeba když jsme šli na poštu za čáru.

A proč si vás do Prahy vzali?

Chtěli mi pomoci. Zrovna jsem dokončila měšťanku a Němci mladé holky posílali na práci do Německa, do „Reichu“.

Takhle mladá z domova? A co jste v Praze dělala?

Byla jsem vedena jako pomocnice v domácnosti, to se muselo, protože byla „pracovní povinnost“. Pracovala jsem ve farní kanceláři a mohla u nich bydlet. Takhle to bylo až do konce války. A pak jsem se vdala. Bylo mi dvacet.

Co já se pamatuji, do kostela ve Střešovicích chodíte sama. Je to tak už dlouho?

Přes čtyřicet let. Můj muž zemřel, když mu bylo padesát a mně bylo tenkrát čtyřicet. On nikdy nešel k doktorovi; i když mu bylo špatně, musel do práce, tam by se to bez něho neobešlo. Až pak naposled – říkal v noci, že je mu špatně a poprvé souhlasil, že mám jít pro pomoc. Když jsem se vrátila, byl mrtev.

To muselo být tenkrát pro vás těžké.

Děti zrovna skončily střední školu a mohly jít do práce. Já jsem byla nějakou dobu doma, ale pak jsem začala pracovat tady ve škole v jídelně jako kuchařka. Nakonec jsem tam zůstala dvacet dva let, až do penze.

A když vzpomínáte dnes na Čermnou, dá se s ní srovnat střešovický sbor?

No u nás – to byl opravdu zážitek. Všechno v našem kostele. Taky jsem byla malá a věci se děly jinak než dnes. Třeba nedělní škola: ta byla ve dvě hodiny odpoledne. Kdo by dneska v tu dobu přišel? Tenkrát to byla samozřejmost, všechny děti tam šly, i v zimě, když se v kostele vůbec netopilo. K tomu tenkrát bývalo plno sněhu. Tak nás některý z tatínků, který měl statek a koně, vezl do kostela s koňmi na saních.

Vracíte se tam někdy?

Dokud žili rodiče, jezdili jsme za nimi často; poslední roky jsem tam jezdila za bratrem, ale už zemřel. Naposled jsem tam byla asi před třemi lety. Hodně na dětství vzpomínám. I na to zlé, jak na nás řval ve škole ten Němec, ten ředitel, jak se učitelka na ruční práce, Češka, dala k Němcům... Ale víc na to dobré. Na kostel plný dětí při nedělní škole, na krásný vánoční strom a dárečky při vánoční besídce – obyčejné papírové pytlíky s tužkou, perem a gumou. Bylo to krásné, ale dnes by to pro děti nic nebylo. Tenkrát bylo všechno jináči.

Jana Plíšková

Zapečené chleby

Na poslední chvíli, těsně před uzávěrkou velikonočního čísla sborového dopisu jsem se nabídla, že tentokrát přispěju do rubriky s recepty. Honem jsem si pomohla pohledem do kuchařky, kterou vydal před 5 lety vršovický sbor, je sestavená z receptů, které vyšly ve sborovém dopise Katakomby v předchozích asi 10 letech.

Vybrala jsem rychlý jednoduchý recept na zapečené chleby, který jsem si náhodou vymyslela, když naši kluci byli ještě malí. Zrovna včera u nás byl na návštěvě náš Daniel a na tyto chleby si vzpomněl, jak je měl rád. Mám zkušenost, že chutná i hostům.

Nahrubo nastrouháme točený salám (nebo jiný měkký) a tvrdý sýr – poměr záleží zcela na vaší chuti - a smícháme se sterilovaným hráškem nebo kukuřicí. Přidávám také nějaké běžné koření – grilovací nebo ďábelské. Pokud se na to cítíte, přidejte do směsi klidně ještě lisovaný česnek. Směs dáme na chleba a zapečeme v troubě. zdobíme čerstvou zeleninou.

Přeji dobrou chuť!

Marie Ortová

Angelus Silesius - Cherubský poutník

Náhrobní nápis spravedlivého

Hle, země slitovná zde schránu muže hostí,
jenž prahl noci dnem jen po spravedlnosti
a nebyl utěšen. Teď poznal, o čem snil:
Bůh sladké věčnosti tu žížeň utišil.

Tajemné vzkříšení

Když v pýše, rozkoši a dychtivosti světa
duch, duše, tělo tvé jsou podrobeny Zlým,
pak láskou, soucitem a srdcem pokorným
tvé tělo, duše, duch zas v novém žití vzkvétatá.

Vrch Lebka

Ten vrch že Lebka zvou? Není to jen mé zdání,
že růže, lilie tu kvetou bez přestání.
Strom žití zřím co lék, zdroj se čtveřicí řek.
Tak to vidím já, ať kdo a jakkoli to vidí.
To místo je spíš ráj: ráj vykoupených lidí.

Nádhera Kristova v tomto světě

Má třtinu za žezlo, spleť trnů za korunu
a hřeby za šperky, kříž smrti místo trůnu,
krev za purpurný háv a vrahy za dvořany,
zevlouny za čeledí; a holdem jsou mu rány,
žluč vínem, hudbou rev, jenž drásá jeho sluch.
Hle – nádhera, již zde je obklopován Bůh.

Tam je to jinak

Zde visí na kříži – tam sedí na trůnu,
zde věnec trnový – tam nese Korunu,
zde zbit a utýrán – tam vládne nad vším časem,
zde neotvírá ůst – tam mluví jasným hlasem.
Zde žal – tam radost.

Nuž jen vzhop se v srdci svém:
když trpíš sám ten kříž – i tys tím vítězem.

Na hrob Ježíšův

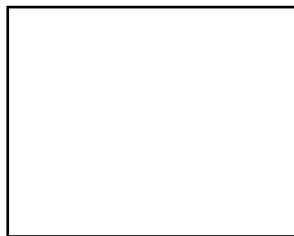
Zde spočinul, jenž jest i byl, dřív než se stal,
byl strážní smrtelnou vliv zlého přemáhal.
Kdo chceš být jako on a stejně vítězit,
trp mužně, vzdoruj tmám,

hled' hřichu světa mřít.

A toužíš-li ho znát, to trojí pamatuj:
jest člověk, jest i Bůh, jest vykupitel tvůj.

O lilích

Když vidím lilie, vždy pocituji žal,
leč vzápětí – ten div! Mám srdce plné chval.
To, co mě trápí, je, že náhle ztratil jsem,
co v ráji mělo být mým vděčným údělem.
A pak se raduji, že narodil se ten,
jímž onen vzácný dar mně byl zas navrácen.

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

<http://uhrineves.evangelnet.cz/>

mobil: 607 886 447

redakční e-mail: mirasul789@gmail.com